

Sygn. akt I CSK 445/22

POSTANOWIENIE

Dnia 15 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Joanna Misztal-Konecka

w sprawie z powództwa R. K. i F. spółki akcyjnej
w W.

przeciwko Krajowemu Ośrodkowi Wsparcia Rolnictwa
z udziałem interwenienta ubocznego po stronie powodowej Q.
spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o ustalenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 czerwca 2022 r.,

w przedmiocie wniosku o uzupełnienie postanowienia

Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2022 r., sygn. akt I CSK 445/22,

**oddala wniosek Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa o
uzupełnienie postanowienia Sądu Najwyższego z 27 kwietnia
2022 roku o rozstrzygnięcie o kosztach postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zasadnicze powody rozstrzygnięcia

Zgodnie z art. 351 § 1 K.p.c. w zw. z art. 361 K.p.c., które znajdują zastosowanie również w postępowaniu kasacyjnym, strona może w ciągu dwóch tygodni od ogłoszenia wyroku lub postanowienia, a gdy doręczenie wyroku lub postanowienia następuje z urzędu - od jego doręczenia, zgłosić wniosek o uzupełnienie, jeżeli sąd nie zamieścił w wyroku lub postanowieniu dodatkowego orzeczenia, które według przepisów ustawy powinien był zamieścić z urzędu.

Równocześnie z uwagi na treść § 3 art. 351 K.p.c. nie budzi wątpliwości, że tego rodzaju rozstrzygnięciem może być rozstrzygnięcie o kosztach postępowania.

Przesłanką uzupełnienia orzeczenia jest stwierdzenie jego niekompletności.

Rozstrzygnięcie sądu o ostatecznym rozdziale kosztów procesu oparte jest na zasadzie unifikacji i koncentracji kosztów postępowania, co znajduje normatywną podstawę w art. 108 § 1 zd. 1 K.p.c., który określa, że sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji. Nie należy do orzeczeń kończących sprawę w instancji wyrok częściowy ani wstępny (postanowienie Sądu Najwyższego z 26 sierpnia 2009 r., I CZ 36/09, OSNC-ZD 2010/2/58). Orzeczeniem kończącym sprawę w instancji jest postanowienie lub ten wyrok, który rozstrzyga o ostatniej części roszczenia, a wcześniejsze orzekanie o kosztach uznać należy za niedopuszczalne (postanowienie Sądu Najwyższego z 9 października 1967 r., II CZ 54/67, OSNC 1968/3/56; postanowienie Sądu Najwyższego z 12 kwietnia 2012 r., II CZ 207/11; postanowienie Sądu Najwyższego z 21 czerwca 2012 r., III CZ 30/12).

Z tych samych względów Sąd Najwyższy – mimo odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania – nie orzeka o kosztach postępowania kasacyjnego, jeżeli sprawa będzie podlegać dalszemu rozpoznaniu przez sąd pierwszej lub drugiej instancji. Tego rodzaju sytuacja występuje w niniejszej sprawie, ponieważ skargi kasacyjne wniesione zostały od wyroku sądu odwoławczego rozstrzygającego o apelacji od wyroku częściowego. Nie było zatem podstaw do rozstrzygnięcia o kosztach postępowania w postanowieniu Sądu Najwyższego z 27 kwietnia 2022 r., co uzasadnia oddalenie wniosku o jego uzupełnienie.